УРБИС
БЪЛГАРИЯ / СОФИЯ

Тази беседа има за цел да представи изследвания, които съм правил в продължение на 60 години на световната и българската урбанистична и архитектурна история и теория, през фокуса на моята, така наречена

ПАНОРАМНО-РЕЛЕФНА
УРБАНИСТИЧНО –АРХИТЕКТУРНА ТЕОРИЯ

която се формира през тези години, като резултат от синтеза на знанията и разбиранията в най-различни научни области, с две думи, *панорамното* – като общото, теоретичното, а *релефното* – като конкретното, фактическото, или панорамно-релефното като същност, смисъл и акт на *архитектоническото*.

Това, което е характерно за моя подход е доказване на връзката между социалното и пространственото като архитектонични *закономерности*, като архитектоничен *детерминизъм*, а не като резултат от случайни обстоятелства на сляпата съдба, както понякога това може да се прочете или чуе, особено що се отнася до праисторията, пък и не само.

Литературата по градоустройство и архитектура изобилства с изрази като „хаотично", „неподредено", „криво", „случайно", „неправилно", „правилно", „естествено" и други подобни (в изобилие), които не само, че не обясняват станалото, но точно обратното, въвеждат в заблуждение и отчуждение от истината.

Моето разбиране е, че за разлика от животинския свят, който се основава на *инстинкта*, човешкият свят се основава на *интелекта*, или на разумността, и това е границата, фазовият преход от животинско към човешко, от практика към теория и обратното – *теорията е най-бързата практика, а практиката е най-добрата теория*.

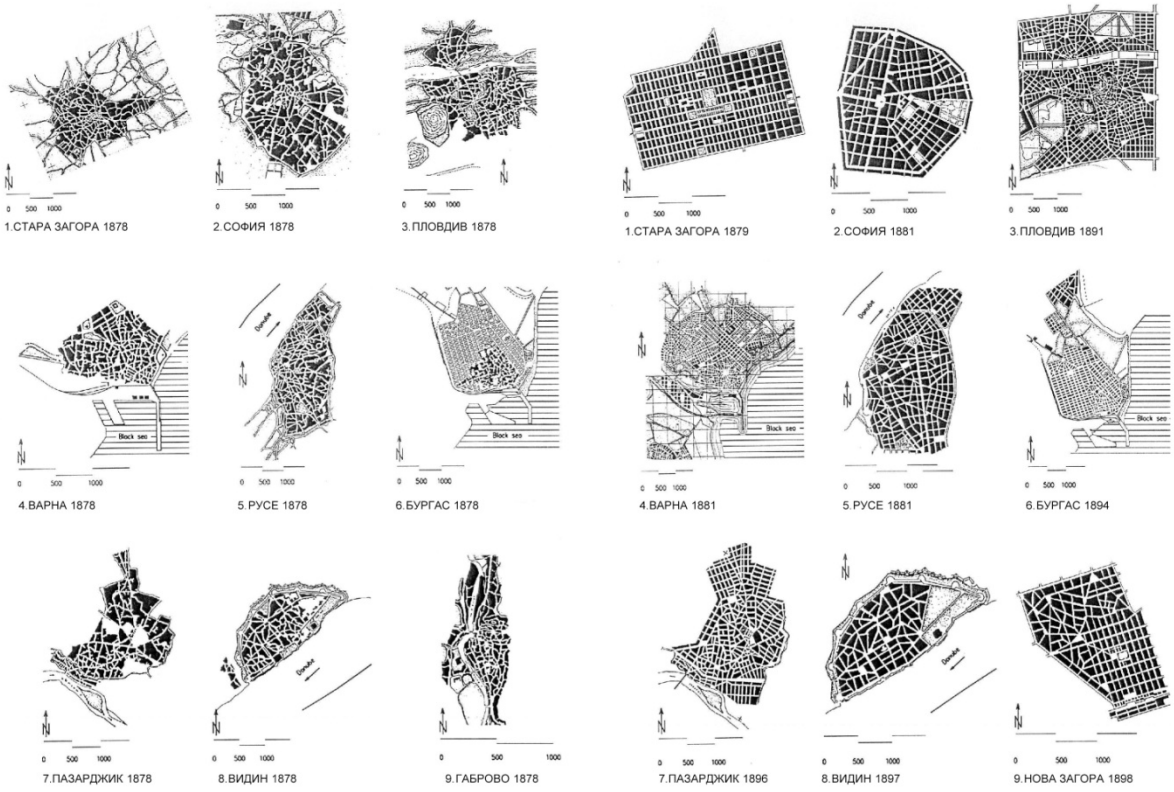
Това е и основанието човешкият опит, в областта на урбанистичното и архитектоничното, като практика и теория, да се разглеждат като съзнателни, а не като слепи сили, които са довели до неочаквани резултати – градовете не стават „*по естествен начин*", както може да се прочете, като резултат от някакви тайни природни сили, а са резултат от определени човешко-социални действия – *единични или общи, частни или колективни, емпирични или холистични*.

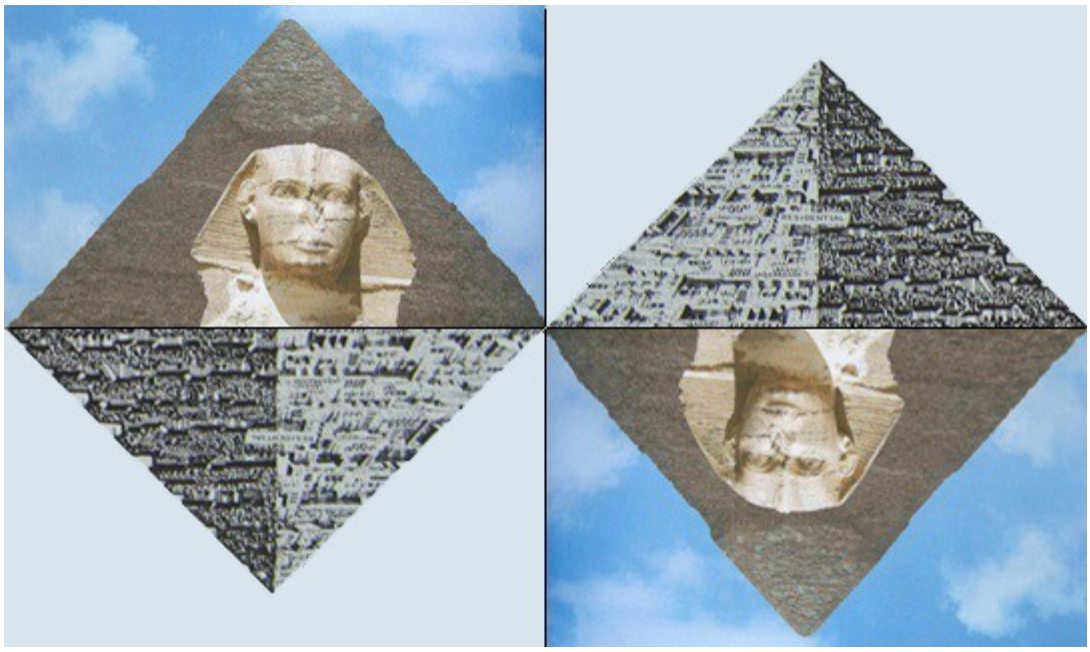
Освобождаването от този псевдонаучен подход, смятам за необходимост, която е и основание за преосмисляне на наложили се стереотипи в урбанизма и архитектурата, за които се спомена, които не само, че не дават знание, ами точно обратното – дават незнание, колкото и парадоксално да изглежда това.

УРБИС-БЪЛГАРИЯ е проект, с цел събиране, документиране, систематизиране и интерпретиране, с възможностите на най-съвременните технологии, на българската урбанистично-архитектурна история, въз основа на оригинални документи, които все още са в наличност и се нуждаят от специална защита, за тяхното откриване, запазване и дигитализиране, докато не са загубени завинаги.

ВИЖ / URBICOM.INFO

БЪЛГАРСКИ ГРАДОВЕ / СИТУАЦИИ И ГЕНЕРАЛНИ ПЛАНОВЕ

ВСИЧКИ СЕ СТРАХУВАТ ОТ ВРЕМЕТО, А ВРЕМЕТО ОТ ПИРАМИДИТЕ